

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تی بری میسان - par Thierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۲۲ دسمبر ۲۰۱۵

از بیانیه ژنیو تا قطعنامه ۲۲۵۴

Du Communiqué de Genève à la Résolution 2254

نکات اصلی قطعنامه ۲۲۵۴ در سطح گسترده، تأیید همان بیانیه ژنیوی است که سه سال پیش تصویب شده بود. دو قدرت بزرگ نظامی جهان در مورد حفظ جمهوری عرب سوریه به توافق رسیده اند، در حالی که امپریالیست ها، و در خط مقدم فرانسه، رؤیای تغییر رژیم با اعمال زور را پی گیری می کنند. ولی جهان طی این سال ها تحولاتی را پشت سر گذاشته و مشکل به نظر می رسد که مثل توافقات سال ۲۰۱۲ بتوانند مانع اجرای توافقات جدید شوند.

شبکه ولتر / دمشق (سوریه) / ۲۱ دسمبر ۲۰۱۵

روابط واشنگتن - مسکو

ایالات متحده و روسیه برای دومین بار در مورد طرح صلح در سوریه به توافق رسیدند. - نخستین بار، طی گردهمایی ژنیو در جون ۲۰۱۲ بود (۱). در آن دوران هدف این بود که با تقسیم منطقه به دو بخش نفوذی (۲)، صلح در سوریه و هم زمان در تمام خاورمیانه برقرار گردد. با این وجود این توافق فوراً از سوی وزیر امور خارجه هیلری کلینتن و گروه او «شاهین های لیبرال» و «نئومحافظه کاران» مورد تخریب قرار گرفت. به شکلی که کمتر از دو هفته بعد فرانسه، ابتداء با گردهمایی «دوستان سوریه» (۳)، سپس با «آتش فشان دمشق و زلزله

سوریه» (۴) جنگ تازه ای را راه اندازی کرد. به این مجموعه منازعات، در پایان ۲۰۱۳ کودتای اوکراین نیز افزوده شد. هر دو رویداد به تعلیق کمابیش تمام و کمال روابط دیپلماتیک بین واشنگتن و مسکو انجامید.

- دومین بار، طی ملاقات جان کری و ولادیمیر پوتین در کرملین به تاریخ ۱۵ دسامبر ۲۰۱۵ بود (۵). ملاقات آنها فوراً به گردهمایی هیأت عالی اپوزیسیون سوریه و تصویب قطعنامه ۲۲۵۳ که تأمین مالی القاعده و داعش را ممنوع اعلان کرد، و قطعنامه ۲۲۵۴ (۷) با نهادینه سازی تلاش های انجام گرفته در ژنیو و وین برای سوریه. در شگفتی عمومی، هیأت عالی اپوزیسیون برای مدیریت نمایندگی اش نخست وزیر بعثی سابق ریاض حجاب را انتخاب کرد (از اهالی قبیله ای در عربستان). برای اجتناب از سوء تعبیر، وزیر امور خارجه جان کری به کرملین اعلان کرد که رأی ایالات متحده در مورد رئیس جمهور "اسد" مانعی برای رأی سوری ها نیست، سپس به شورای امنیت گفت که «در فرآیند سیاسی گزینش بین "اسد" و داعش مد نظر نیست بلکه گزینش بین جنگ و صلح مطرح می باشد».

خارج شدن مشاوران نظامی ایران کمی پیش از گردهمایی کرملین آغاز شد. روسیه نیز خود را با بیانیه ژنیو هماهنگ کرد. بیانیه ژنیو در واقع پیشبینی کرده است تا عناصر اپوزیسیون را در تشکل نوعی دولت اتحاد ملی جمهوری عرب سوریه جای دهد. برای آن که نشان دهد که علیه تروریسم مبارزه می کند، ولی نه علیه اپوزیسیون های سیاسی حتی مسلح، روسیه با ارتش آزاد سوریه و فرانسه به عنوان پشتیبان آن به توافقاتی رسید. در حالی که هیچ گاه به آن شکلی که رسانه های آتلانتیست جلوه می دادند، اهمیت خاصی در محل نداشت و از اواخر سال ۲۰۱۳ وجود خارجی ندارد، ۵۰۰۰ مبارز که نمی دانیم از کجا سر برآورده اند از این پس با ارتش روسیه و به همین گونه با ارتش سوریه علیه القاعده و داعش همکاری می کنند و این صحنه آرائی باز هم از این شگفت انگیز تر به نظر خواهد رسید وقتی به این موضوع فکر کنیم که ارتش آزاد سوریه برای استقرار در جنوب در نظر گرفته شده بود، و حالا در شمال کشور مبارزه می کند.

از دوران ورشکستی گردهمایی ژنیو در جون ۲۰۱۲ کمی دور شده ایم و خیلی چیزها عوض شده است، برخی بازیگران اصلی حذف شده اند و توازن نیروها نیز تغییر کرده است.

- به نظر می رسد که رئیس جمهور امریکا "بارک اوباما" بخشی از قدرت خود را بازیافته و پرونده «بهار عرب» را بسته است. در نتیجه، او موفق شد یکی پس از دیگری توطئه چین ها را حذف کند، جنرال "دیوید پترائوس" را در نومبر ۲۰۱۲ با دستبند به مچ هایش بازداشت کرد، هیلری کلینتن در جنوری ۲۰۱۳ و جنرال "جان آلن" که دو ماه پیش در اکتوبر ۲۰۱۵ مجبور به استعفاء شد. به همین گونه، او دولت خود را از «اخوان المسلمین» (به زبان فارسی برادران مسلمان) پاکسازی کرد، به انضمام شورای امنیت ملی. با وجود این، "جفری فیلتن" شماره ۲ سازمان ملل متحد باقی ماند. "فیلتن" طرحی را برای تسلیم تمام و کمال و بی قید و شرط سوریه نوشت و مذاکره های صلح را تا جایی که می توانست به امید شکست ارتش عرب سوریه به درازا کشاند (۸).

- کاخ سفید در جون ۲۰۱۳، امیر قطر "حمد بن خلیفه آل ثانی" را وادار به کناره گیری کرد و نخست وزیر او "حامد بن جاسم" را نیز از زندگی سیاسی محروم کرد (۹). با این وجود "حامد بن جاسم" به هیأت مدیره مؤسسه بروکینگ در دوحه پیوست، و امیر جدید قطر "تمیم" تأمین مالی اخوان المسلمین و سازمان های تروریستی آنها را تا بحران دیپلماتیک با همسایه اش عربستان سعودی در مارچ ۲۰۱۴ حفظ کرد (۱۰).

- با وجود هشدار آژانس اطلاعات دفاعی (Defense Intelligence Agency)، گروه "دیوید پترائوس" در اواسط ۲۰۱۴ در هدایت گروهی که در سال ۲۰۰۴ زیر نام «امارات اسلامی در عراق» با همکاری سرهنگ "جیمز استیل" James Steele و "جیمز کوفمن" James Coffman و "جان نگرو پونته" John Negroponte در مقام سفیر ایجاد

کرده بود، توفیق به دست آورد. از این گروه برای تصفیه قومی بخشی از کشور در چشم انداز تجزیه آن استفاده کردند. این عملیات از سوی کشورهای عربستان سعودی، قبرس، امارات متحده عربی، فرانسه، ایتالیا، اسرائیل، قطر، ترکیه و اوکراین و به همین گونه شرکت های چند ملیتی اکسون موبیل، کوهلبرگ کراویس رابرتس KKR و اکادمی بلک واتر قبلی-پ] مورد پشتیبانی قرار گرفت.

- کاخ سفید موفق شد که قبیله پادشاه سابق "عبدالله" و به همین گونه شاهزاده "بندر بن سلطان" را از فرمانروائی سعودی حذف کند و قدرت را به "محمد بن نایف آل سعود" و "محمد بن سلمان"، به رهبری پادشاه جدید "سلمان" واگذار کند. این یار گیری جدید موجب تضعیف قدرت شد ولی موجب امکان تغییر سیاست را فراهم آورد.

- توافقات ۵+۱ با ایران رویگردانی و قطع نظر ایران از بلندپروازی های انقلابی اش را رقم زد (۱۱)، به شکلی که همزیستی و سازش با عربستان سعودی امکان پذیر گردید (۱۲) حتی اگر بحران یمن چنین امری را پیچیده ساخته باشد. - واشنگتن و به همین گونه مسکو علیه رئیس جمهور ترکیه "رجب طیب اردوخان" موضع گرفتند (۱۳). با وجود این، ترکیه به عنوان عضو ناتو، کاخ سفید را به احتیاط بیشتری و می دارد، خصوصاً به این علت که آنکارا با اوکراین متحد شده (۱۴) یعنی صحنه جنگ مهم دیگری که برای ستراتیژی جهانی ایالات متحده اهمیت خاصی دارد (۱۵).

- توازن نیروها بین واشنگتن و مسکو به تدریج تغییر جهت داده است، از جون ۲۰۱۲ تا سپتامبر ۲۰۱۵. ناتو برتری خود را در زمینه موشک های قاره پیما (۱۶) و جنگ کلاسیک (۱۷) از دست داده و از این پس روسیه به نخستین قدرت نظامی جهان ارتقاء یافته است.

در نتیجه، نقش ها نیز معکوس شده است. در ۲۰۱۲، کرملین بر آن بود تا به سطح برابری با کاخ سفید دست یابد. امروز، کاخ سفید به خاطر از دست دادن برتری نظامی نیازمند مذاکره سیاسی است.

نشانه ای از زمان، انجمن میز گرد (Rand Corporation) اتاق فکری و نماد ساختارهای نظامی و صنعتی، «طرح صلح برای سوریه» را منتشر کرده است. این گروه فکری قدرتمند، پیش از این موجب شگفت زدگی رهبران سیاسی ایالات متحده شده بود، در اکتوبر ۲۰۱۴ اعلان کرده بود که پیروزی رئیس جمهور "اسد" بهترین وضعیت برای واشنگتن خواهد بود (۱۸). این اتاق فکری از این پس از آتش بسی دفاع می کند که بتواند حضور نمایندگان اپوزیسیون و کردها را در دولت اتحاد ملی آینده تضمین نماید (۱۹).

مخالفت با داده های نوین جهانی

با وجود این، مخالفت با سیاست "بارک اوباما" از بین رفته است. از همین رو، واشنگتن پست او را متهم می کند که در مورد تغییر رژیم سوریه در مقابل روسیه تسلیم شده است (۲۰).

در سال ۲۰۱۲، می توانستیم اپوزیسیون جبهه "پترائوس" و "کلینتن" علیه صلح را به عنوان تمایلی جهت بهره برداری حداکثر از برتری نظامی ایالات متحده تعبیر کنیم. ولی با گسترش جنگ افزارهای نوین روسیه چنین رویکردی بی اعتبار و بی معنی به نظر می رسد. در نتیجه، تنها تعبیر ممکن حساب کردن روی تحریک فوری برخورد جهانی می باشد، با آگاهی به این امر که غربی ها فکر می کنند احتمالاً می توانند پیروز شوند. ولی موردی هست که تمام امیدهای آنها را بر باد خواهد داد، و آن هم وقتی خواهد بود که چین بتواند موضع نظامی بگیرد و نیروهایش را به میدان بیاورد. به همان شکلی که در گردهمایی ژنیو روی داد، فرانسه پس از تصویب قطعنامه ۲۲۵۴ مداخله کرد. وزیر امور خارجه فرانسه لوران فیبوس دوباره اعلام کرد که اگر تمام گروه های اپوزیسیون می بایستی در دوران گذار سوریه شرکت

داشته باشند، تنها رئیس جمهور "اسد" خواهد بود که باید از آن حذف شود، یعنی نظریه ای که با اصول بیانیه ژنیو و قطعنامه ۲۲۵۴ در تضاد است.

اگر در سال ۲۰۱۲ می توانستیم موضع گیری فرانسه را به عنوان خواست مبتنی بر تغییر رژیم و جایگزین ساختن دولت بعثی توسط دولت اخوان المسلمین، در ادامه سرنگونی رژیم لائیک عرب («بهار عرب») درک کنیم، یا به معنای «به خاک و خون کشیدن ارتش سوریه» تا اسرائیل به راحتی بر منطقه تسلط یابد، و یا به عنوان بلند پروازی برای باززانی دوران استعمار تعبیر کنیم، امروز چنین مواردی ممکن نیست، زیرا به انجام و فرجام رساندن هر یک از این سه اهداف برای فرانسه مستلزم جنگ علیه روسیه است.

فرانسه از بحران سوریه به عنوان ابزار برای شاهین های لیبرال و نئو محافظه کار ایالات متحده استفاده می کند. با چنین رویکردی، فرانسه از سوی صهیونیست های آخر زمانی مانند بنیامین نتانیاها پشتیبانی می شود که چنین امری را به عنوان وظیفه ای مذهبی می پندارد که با تحریک جنگ آخر زمانی بایستی ظهور نجات دهنده قدسی را تسریع بخشد.

صلح در سوریه یا جنگ هسته نی ؟

جای شگفتی خواهد بود که شاهین های لیبرال، نئو محافظه کاران و صهیونیست های آخر زمانی بتوانند سیاست خودشان را به دو قدرت بزرگ دیگر تحمیل کنند. با وجود این، دستیابی به نتیجه قطعی پیش از جنوری ۲۰۱۷ و ورود رئیس جمهور جدید به کاخ سفید مشکل خواهد بود. از همین رو پشتیبانی ولادیمیر پوتین از دونالد ترامپ Donald Trump را بهتر درک می کنیم، زیرا او در بهترین وضعیت برای جلوگیری از هیلری کلینتن قرار گرفته است (۲۱). در واقع، همه چیز آماده شده تا صلح به شکلی برقرار شود تا بازندگان سربلند بیرون بیایند.

به یاد داشته باشیم :

(۱) قطعنامه ۲۲۵۳ پشتیبانی از داعش و القاعده را ممنوع اعلام کرده است. قطعنامه ۲۲۵۴ بیانیه ژنیو را در جون ۲۰۱۲ تأیید می کند. دو قدرت بزرگ برای حفظ جمهوری عرب سوریه و پشتیبانی از دولت اتحاد ملی به توافق رسیده اند.

(۲) اپوزیسیون مسلحی که از سوی عربستان سعودی پشتیبانی می شود نخست وزیر قدیمی بعثی "ریاض حجاب" را بر اساس دوران بیانیه ژنیو، برای مدیریت نمایندگی اش انتخاب کرد. در حالی که روسیه با ارتش آزاد سوریه و پشتیبان آن فرانسه به توافق رسید.

(۳) همه چیز آماده شده تا صلح به شکلی صورت گیرد تا بازندگان سربلند بیرون بیایند. ولی مثل سال ۲۰۱۲، پس از تصویب قطعنامه ۲۲۵۴ فرانسه روی خواست هایش پافشاری می کند.

Thierry Meyssan

[1] « [Communiqué final du Groupe d'action pour la Syrie](#) », Réseau Voltaire, 30 juin 201.

[2] « [Obama et Poutine vont-ils se partager le Proche-Orient ?](#) », par Thierry Meyssan, Odnako (Russie), Réseau Voltaire, 26 janvier 2013.

- [3] « [Discours de François Hollande à la 3ème réunion du Groupe des amis du peuple syrien](#) », par François Hollande, *Réseau Voltaire*, 6 juillet 2012.
- [4] « [L'Occident et l'apologie du terrorisme](#) », par Thierry Meyssan, Tichreen (Syrie), Réseau Voltaire, 1er août 2012.
- [5] “[Press meeting by Sergey Lavrov and John Kerry](#)”, by John F. Kerry, Sergey Lavrov, *Voltaire Network*, 15 December 2015.
- [6] « [Résolution 2253 \(financement des groupes terroristes\)](#) », *Réseau Voltaire*, 17 décembre 2015.
- [7] « [Résolution 2254 \(Plan de paix pour la Syrie\)](#) », *Réseau Voltaire*, 18 décembre 2015.
- [8] « [Deux épines dans le pied d'Obama](#) », par Thierry Meyssan, *Réseau Voltaire*, 31 août 2015.
- [9] « [L'émir de Qatar contraint par Washington de céder son trône](#) », « [L'ex-Premier ministre du Qatar écarté du Fonds souverain](#) », Réseau Voltaire, 13 juin et 3 juillet 2013.
- [10] « [L'Arabie saoudite durcit le ton face aux Frères musulmans](#) », « [Guerre secrète entre le Qatar et l'Arabie saoudite](#) », *Réseau Voltaire*, 4 et 13 mars 2014.
- [11] « [Ce que vous ignorez sur les accords états-uno-iraniens](#) », par Thierry Meyssan, *Réseau Voltaire*, 6 avril 2015.
- [12] « [Que deviendra le Proche-Orient après l'accord entre Washington et Téhéran ?](#) », par Thierry Meyssan, *Réseau Voltaire*, 18 mai 2015.
- [13] « [Syrie : Obama désavoue le général Allen et le président Erdoğan](#) », « [Washington interdit à Ankara de frapper les Kurdes de Syrie](#) », « [Frictions entre le Pentagone et son allié turc](#) », « [L'Otan refuse de s'impliquer dans la guerre secrète russo-turque](#) », *Réseau Voltaire*, 28 juillet, 13 et 15 août, 8 octobre 2015.
- [14] « [L'Ukraine et la Turquie créent une Brigade internationale islamique contre la Russie](#) », par Thierry Meyssan, *Réseau Voltaire*, 12 août 2015.
- [15] “[The Geopolitics of American Global Decline](#)”, by Alfred McCoy, *Tom Dispatch* (USA), *Voltaire Network*, 22 June 2015.
- [16] « [7 juin 2012 : la Russie manifeste sa supériorité balistique nucléaire intercontinentale](#) », « [Coups de semonce russes](#) », par Thierry Meyssan, *Réseau Voltaire*, 8 et 9 juin 2012.
- [17] « [L'armée russe affirme sa supériorité en guerre conventionnelle](#) », par Thierry Meyssan, *Réseau Voltaire*, 19 octobre 2015.
- [18] « [Bouleversement des intérêts US au Levant](#) », par Thierry Meyssan, *Réseau Voltaire*, 3 février 2015.

[19] [*A Peace Plan for Syria*](#), James Dobbins, Philip Gordon & Jeffrey Martini, Rand Corporation, December 17, 2015.

[20] “[On regime change in Syria, the White House capitulates to Russia](#)”, Editorial board, *The Washington Post*, 17 décembre 2015.

[21] “[Vladimir Putin’s annual news conference](#)”, by Vladimir Putin, *Voltaire Network*, 17 December 2015

لینک متن در شبکه ولتر :

<http://www.voltairenet.org/article189697.html>